

Vam je tudi on. Zdaj pa se vam bi rad zopet ukradel v srca. Ali ga nočete sprejeti? V Slovenskih goricah Vas je še nekaj, ki ste mu zveste. Toda mnogo premalo. V Halozah Vas je še manj, v Posavju zopet manj, po Pohorju tudi le malo. Savinčank pa mora biti stokrat več, kakor jih je. Dekleta štajerskih gor in gozdnatega Pohorja! V svate prihajam in upam, da ne bom našel zaspanih in mrzlih src. — Vaš »Naš dom«.

Dodatek k odkritju razpečevanja ponarejenih 1000dinarskih bankovcev. V »Gospodarju« smo že poročali o razpečevanju ponarejenih 1000dinarskih bankovcev po Prekmurju. Navedli smo tudi, da je mariborski policijski komisarjat dognal, da je oče teh ponarejenih bankovcev Alojz Ravšl na Dunaju zaprt in bo izročen našim oblastem. Al. Ravšl je ušel iz Avstrije in se pritepel zopet v okolico Sv. Tomaža pri Ormožu, kjer živi pod imenom g. Mirko in večkrat menjava obleko in barvo las. V četrtek, dne 3. t. m. je ušel orožniški patrulji v Slapšini. Prebivalstvo ormoškega okraja opozarjamo, naj bo zelo previdno pri izmenjavi 1000dinarskih bankovcev.

Mrtvega je našel. Od Velike Nedelje poročajo: V torek, dne 15. t. m., zjutraj ob 8. uri, je našel vinicar Janez Rajh v Trgovškem klancu pod Drakš'om mrtvega moža, v katerem je spoznal 76letnega prevzičkarja Antona Zinko iz Seneškega vrha št. 34. Pri njem se je našlo 80 dinarjev denarja. Ležal je na obrazu, na truplu ni bilo nobene rane. Najbrž je na potu obnemogel, padel, obležal in zmrznil. Domov ga od petka ni bilo.

Tajništvo Slovenske ljudske stranke v Celju se je na novo uredilo. Vodstvo tajništva je poverjeno g. Ivo Peršuhu, ki je našim somišljenikom na razpolago vsak dopoldan med 9. in 12. uro. Kakor že doslej, se nahaja pisarna tajništva v I. nadstropju hotela »pri be'em vo'u«. Našim somišljenikom priporočamo, da se v zadevah političnega, gospodarskega in socialnega značaja, pa tudi v drugih takih važnih vprašanjih pridno obračajo na svoje tajništvo. Tokrat še prav posebno opozarjamo naše somišljenike v mestu Celju, ki še niso vpisani v volilni imenik, da se v svrhu reklamacije nemudoma zglasijo v tajništvo in prinesejo s seboj za vpis potrebne dokumente. Ti dokumenti so: krstni list, ki ga pristojni župni urad izda v ta namen koleka prosto, dalje potrdilo o našem državljanstvu (domo vinski list), ki ga izda občinski urad, in končno še potrdilo o šestmesečnem bivanju v občini, ki ga v Celju izda prijavni urad na okrajnem glavarstvu, pritičje, levo. Opozorjamo, da more dobiti tako potrdilo ne le oni, ki je že šest mesecev v občini, temveč tudi oni, ki bodo teh šest mesecev dosegli najkasneje do dne 6. marca 1927. — Naše somišljenike dalje pozivamo, da tajništvo sporoče vse znane jim slučaje volilnih nepravilincev, ki se še nahajajo v volilnih imenikih, pa bi jih bilo treba izreklamirati. To so pred vsem vsi tisti, ki so umrli, se iz občine odselili, ali pa so vsled sodne kazni volilno pravico izgubili.

Raznoterosti iz Celja. Vpokojeni profesor verouka na celjski gimnaziji, č. g. Anton Cestnik, načelnik Ljudske posojilnice v Celju, je bil za svoje do'goletno zvesto službovanje na imenovanemu zavodu odlikovan z redom Sv. Save IV. razreda. Mnozozasluznemu č. g. profesorju iskreno čestitamo! — Na mesto vpokojenega šolskega nadzornika za celjski okraj g. Ludovika Černeja je imenovan za nadzornika g. Riko Pestevšek, učitelj na mestni deški osnovni šoli v Celju. — Gostilničarju in mesarju g. Dečmanu v Celju je dne 10. t. m. umrl tri mesece star otrok, kateremu je bil kralj Aleksander krstni boter. — Koncert prosvetnega društva pod vodstvom g. Mihelčiča dne 13. t. m. je v vsakem oziru sijajno uspel. Velika dvorana Narodnega doma z obsežno galerijo je bila nabito polna. Najbolj sta ugajali pesmi: Sattnerjeva »V nevihti« in dr. Schwabova »Z'ata kangljica«. Navzočima skladateljema je prirejalo občinstvo burne ovacije. Z uspehom koncerta so bili nad vse zadovoljni pevci in poslušalci. — Dne 13. t. m. se je vršila običajna mesečna seja kra'evne skupine SLS za okoličje Celje, katere se je udeležilo 25 odbornikov. Pri seji, katero je vodil z znano spretnostjo obče spoštovani in priljubljeni predsednik g. Strenčan, se je sklepalo in razpravljalo o številnih, gospodarskih, političnih in organizacijskih zadevah. Odbor poziva vse somišljenike, da gotovo ta mesec vpišejo v volilni imenik vse, ki imajo volilno pravico, pa še niso vpisani, da jih ne bo pri prihodnjih volitvah zopet cela vrsta prišla zastoj na volišče, kakor se je to zgodilo pri zadnjih volitvah. Opozorite na to svoje znanec in sosed! Zberite v vaši okolici imena nevpisanih in jih nesite na občino, kjer jih ta mesec morajo vpisati.

Divji prašič. V sredo, dne 9. t. m., je ustrelil graščinski upravitelj g. Edvard Pol v Jurk'oštru na zgornjem Volušu 92 kg težkega, 1 m 35 cm do'gega divjega prašiča-samca. Drugih pet prašičev je žal ušlo, ker ni bilo zraven zadosti lovcov. Ta divjačina dela po letu kmetom na polju veliko škodo.

Sv. misijon v Jurk'oštru bo letos od 2. do 19. aprila. Vodili ga bodo č. gg. misijonarji od sv. Jožefa nad Celjem. — Dne 19. ju'ija t. l. pa bo tu sv. birma.

Razne novice iz Šromelj. Najboljši fant naše fare Jože Verstovšek iz Cernovca je na praznik Sv. Treh kraljev umrl v Trbovljah, kamor je šel zopet v službo. Kot šofer je pri vojakih v Macedoniji dobil jetično bolezen in na njenih posledicah je moral zapustiti ta svet. Orel v Pišecah je v glavnem njegovo delo. Tudi pri nas v Šromljah je fant navduševal za orlovstvo. Čednosti, ki so ga dičile, so bile: ponižnost, pobožnost in izobraževanje samega sebe. Skoro vedno si ga v prostem času našel pri kakih knjigi. Dragi Jože, ker nisi tukaj našel zdravja, naj Ti podeli nebeški Zdravnik večno zdravje! — Tudi eno dekle, članica Marijine družbe, ki se je odlikovalo po svoji ponižnosti, krotkosti, mo'ččnosti, delavnosti in umetnosti nas je zapustilo in odplavalo med svetnice božje, in to je Omerzova Micka iz Slovca. Tudi njej je kruta jetika pretrgala nit življenja dne 18. m. m. Članice Marijine družbe so ji priredile lep pogreb. — Dne 7. t. m. pa se je poročila Marijina družbenka Kostanjek Marija iz Pobance z g. Francem Pavlič. Na gostiji so se svate spomnili tudi našega izobraževalnega društva. Bog vaju živi mnogo let!

Detomorilka. V Artičah št. 23 pri Brežicah stanuje posestnica-vdova Apo'onija Škof, o kateri se je že dalje časa šušljalo, da je v drugem stanu. Proti koncu preteklega meseca pa so ljudje opazili, da imenovana ni več noseča. Ker

o kakem porodu ni bilo nič znanega, so ljudje popolnoma pravilno sklepali, da se je moral na tihem izvršiti grozen zločin. Imenovana vdova Škof Apo'onija je to tajila tudi orožnikom, ki so na ovadbo prišli zadevo preiskovati. Šele ko je orožniška patrulja zagrozila, da bo napravila hišno preiskavo je zločinka priznala svoj zločin, ki se je po njeni izpovedi izvršil takole: Ko je v noči dne 12. januarja čutila, da se ji bliža porod, je vstala iz postelje, šla na gnojišče, kjer je porodila dete ženskega spola, katerega je takoj med porodom zadavila. Mrtvo trupelce je zakopala v zemljo poleg gnojišča in nametala nanj kup gnoja. Orožniški patrulji je tudi sama pokazala prostor, kamor ga je zakopala. Trupelce so izkopali in ga prenesli v svrhu raztelesenja v mrtvašnico na pokopališče v Brežice, kjer je zdravniška komisija dognala, da je bilo dete živo rojeno, česar pa mati noče priznati. Brezsrčna mati čaka v celjskem zaporu porote.

Strahovit potres v Hercegovini. Okraj Stol'ec na meji med Hercegovino in Dalmacijo je zadela v pondeljek, dne 14. t. m., ob 4. uri zjutraj, strašna nesreča. Silno hud potres, ki je trajal neprestano 42 sekund, je povzročil velikansko škodo ter uničil tudi več človeških življenj. Pogreznili so se celi deli zemlje, nekateri hriboi so se popolnoma zrušili, med temi n. pr. velika Perkovič-planina. Porušenihi je mnogo hiš, pod razvalinami pa je našlo svoj grob veliko število ljudi. Najhuše je trpelo pristanišče Metkovič, kjer so ko'odvor in okoli stoječe hiše naravnost izginile s površja ter je ostal le kup kamenja, opeke in tramovja. V Metkoviču je največ žrtev. Zemlja v tem kraju še sedaj ne miruje, temveč se sunki neprestano ponavljajo.

Samomor predsednika okrožnega sodišča v Sarajevu. Ustrelil se je predsednik okrožnega sodišča v Sarajevu g. Emil Navratil. Že par dni ga ni bilo v urad. Žena in njeni sorodniki so ga iskali sami in alarmirali policijo. Končno ga je našel neki okoliški kmet. Navratil si je končal življenje z dvema streloma iz revolverja.

Divji prašič napadel vojaka. Dne 14. t. m. popoldne so pripeljali vojaka obmejne čete Stojana Stojadinoviča v bolnico v Skoplju. Njega in še enega graničarja, s katerim sta skupno patruljirala-a- je napadel trop divjih prašičev. Ko sta vojaka streljala, so druge živali zbežale, le ena se je uprla. Vojak je mislil, da je ta prašič mrtev in se mu je približal. Toda tedaj je žival navalila nanj in ga strašno obdelovala, dokler je ni drugi vojak s strelom ubil. Prašič je težak 180 kg.

Volk napadel kmeta. V vasi Smrčaj je pred nekaj dnevi velik volk naenkrat napadel kmeta Kosta Zuljanoviča. Volk je skočil nanj in razvila se je borba na življenje in smrt. Kmet bi bil podlegel, da ni v odločilnem trenutku priskočil na pomoč njegov sosed in z udarcem s kolom velikega volka ubil. Zuljanovič je dobil veliko rano in so ga prepeljali v bolnico.

»Kraljestvo božje.« Ta lepi list je že izšel. Kdor ga še ni dobil, naj vpraša po njem v župnišču ali pa si kupi dopisnico in ga naroči pri: Upravi lista »Kraljestvo božje« v Mariboru, Koroščeva ulica 12. List bo izhajal šestkrat na leto in stane samo 10 Din. Citali bomo v njem o Mariji, Materi krščanske edinosti, o naših sv. apostolih Cirilu in Metodu, o krščanskem Vzhodu, zlasti o Rusih, o Slomškovi bratovščini sv. Cirila in Metoda, o Velehradu, pa tudi o tem, kako bi mi sami morali biti boljše kristjani.

Posnemanja vrelno. Pogrebi pri pogrebu rajnega Franca Verdev v St. Hju pri Velenju so razven za sv. maše zložili na sedmini 130 Din tudi za volilni sklad SLS.

Za razvedrilo.

Pri ženitovanjskem izpraševanju. G. župnik je izpraševal katekizem neko nevesto, že nekaj starejšo, o kateri so mislili, da bo obsedela. Stavil ji je vprašanje: »Kdo te je odrešil?« — Nevesta pa je malo zarudela in odgovorila: »En Prlek.«

Pri poroki na Štajerskem. Pri poroki na Kranjskem rečeta ženin in nevesta le vsak enkrat »da«, na Štajerskem pa trikrat. Pa je prišel neki Kranjec na Štajersko po nevesto in šel seveda takoj k poroki, za ta običaj pa ni vedel. Ko je bil torej prvič vprašan, je navdušeno rekel: »da!« Pri drugem vprašanju je ma'o postal, ko pa je videl, da duhovnik in drugi čakajo na odgovor, je pa nevolno odgovoril: »Menda ja!« Pri tretjem vprašanju pa se je obrnil k nevesti in rekel: »Zdaj pa vendar še ti enkrat reci: da! Kaj bom samo jaz govoril!« Pozneje pa sta srečno skupaj živela, on Kranjec, ona pa Štajerka.

V šoli: Katehet je razlagal o zakramentu sv. zakona, da ga je Bog sam že v raju postavil. Nato pa je vprašal: »S katerimi besedami je Bog že v raju postavil zakrament sv. zakona?« Jurček je odgovoril: »Bog je že v raju postavil zakrament sv. zakona z besedami: Sovraštvo bom naredil med teboj in med ženo!«

Čudoviti konj. Jurij, mešetar, je gnal konja na sejem, pa ga ni prodal. Tuhtal pa je, kako bi se na kak drug način da'o kaj zaslužiti na sejm, kjer ljudje tako radi denar ven mečejo. Pa si jo je izmislil. Neki cigan je gonil po sejm opico, ki je imela hlače in kapico in je tolkla na boben in vse je drvelo za njo. Jurij pa je naenkrat dal razglasiti po sejm, da se v gostilničarjevem hlevu vidi velikansko čudo: Hrvaški konj, ki ima glavo tam, k'er bi moral imeti rep, rep pa tam, kjer bi moral imeti glavo. Kdor je plačal ma'o vstopnino je smel v hlev, da je to videl. In ljudi se je kar tr'o. Ko pa so prišli v hlev, kaj so videli! Konj je bil za rep k jaslim privezan. Jurij pa je imel več kot če bi konja prodal, pa še čudnega konja po vrhu!

Gospodarstvo.

VINSKI SEJMI.

Podeželski vinski sejmi so se ukoreninili, saj smo že imeli v vsakem znamenitejšem vinskem okolišju take sejme. V Središču ob Dravi se je vršil letos celo že III. vinski sejem in zato ne bo škodovalo, ako nekoliko kritično premostrimo je-li se kaže v teh prireditvah kak napredek za naše vinogradništvo in vinsko trgovino.

Kdor je pazljivo zasledoval I. in III. vinski sejem v Središču, mora ugotoviti napredovanje. Dobro izpeljana

organizacija vinogradnikov je nudila kupcem in interesantom tokrat pravo sliko razpoložljivih vin okraja, oziroma ljubomersko-ormoškega vinogorja. V cenah se je tudi kazal razveseljivo razloček. Dočim so notirala na I. in II. sejm kvalitetna, mešana in navadna vina skoraj jednako, ker so hoteli vinogradniki mešanih vrst doseči isto ceno, kakor za sorte, se je letos opazila deviza: kak je blago, tak je drago. S tem so se prodajalci približali resničnim tržnim cenam ter olajšali trgovanje. Cene niso bile pretirane, in čeravno so nekateri manjši kupci ponujali vinogradnikom za izvrstno robo cene, kakor za povprečno in manjvredno blago, se bo z boljšim razumevanjem tudi ta nedostatek odpravil. V splošnem pa se lahko reče, da so vinogradniki od nastavljenih cen v seznamu še nekoliko popuščali, pa tudi kupci so toliko pridejali k prvi ponudbi, tako, da so prišla navadna vina po 7—8 Din, boljše po 9—10, sortirano blago po 10—14 Din, na koji bazi so se sklepale kupčije. Vinogradniki in kupci so se našli na vinskem sejmju na podlagi medsebojnih cen in to je velik napredek. Ali ni čudno, da imamo za vso drugo blago v Sloveniji že tržne cene, na podlagi ponudbe in povpraševanja, samo za — vino ne!

Vinogradniki prihajajo ven iz svojih kleti na javne vinske sejme in se zavedajo novega časa. Sejmi so od vinogradništva povsod dobro podprti. To ne kaže le o nujni gospodarski potrebi takih prireditev, ampak ovrže tudi nepotrebnih strah onih maločudnih vinogradnikov, ki pravijo, da preprečujejo taki sejmi pohod kupcev v kleti. Ponudite kupcu dobro blago, po primerni tržni ceni in ostal bo vaš trajen odjemalec, naj si potem poskusi vino na sejmju ali v kleti. Glavno je, da se spoznata kupec in prodajalec in to se na sejmju zgodi najlažje in z najmanjšimi stroški.

Središki sejem je tudi pokazal, da so se ga sedaj udeležili v pretežni množini manjši vinogradniki in tem je potreba pomoči. Večji si že sami pomagajo, ker imajo na razpolago kočije, avtomobile, vplivne znance itd. Razmere so se v toliko izpremenile, da kupci že računajo z izgubo časa, z drago vožnjo, inozemci z velikimi stroški in neprilikami za polne liste in vizume, in tako se ne more zahtevati celo od manjših kupcev, da bi hodili kakor prej od kleti do kleti. Vinski sejmi so pokazali, da so si mnogi kupci zaznamovali imena onih vinogradnikov, kojih vina so se jim dopadla, in da so stopili šele čez tedne in mesece z njimi v stik. Vinski sejmi nudijo priložnost, da stopimo enotno in s pravo sliko vinskoga okolišja pred vinski trg, kar je potrebno tembolj, ker ne leži več težiče našega vinogradništva v stremljenju predvojne dobe po povečanju areala, ampak v stremljenju za pridobitev novih odjemalcev za pridelana vina na ameriški podlagi.

Vinski sejmi so tudi neka vrsta tekme slovenskih vinogradnikov, ki morajo in morejo služiti v spodbudo, da se skušajo pridelati kolikor mogoče dobre kapljice, požlahtne z dobrim kletarstvom. Cene takemu vinu so višje, izkupiček je boljši in vino se lažje proda. Tako smo opazili na III. vinskem sejmju v Središču tudi v tej smeri napredek. Čeravno se niso vina prej komisijsnelno preizkuševala (ali je to dobro ali ne, naj presodijo drugi), in je vsak razstavil, kar je hotel, se vendar ni našlo nobeno pokvarjeno vino. Tudi na čistost steklenic in zamaškov se je polagala večja pozornost, kar o I. sejmju ne bi smeli trditi.

Pridelovanju sortiranih vin se bo morala posvetiti vsa skrb; kdor spravi skupaj polovnjak šipona, rizlinga, muškata, silvanca itd., naj ga spreša zase, ker mu bodo višja cena in lažja prodaja poplačala trud in večje izdatke. Sortirana vina se vedno iščejo in tudi vinska trgovina je bo že začela izbirati in kupovati kot mošt. Na letošnjem sejmju v Središču se je opazilo, da so se vinski kupci najprej obrnili k sortiranim vinom, ki so bila do mala vsa razprodana. Tako sta na primer g. ravnatelj Kosi iz Središča in g. Lovrec Jože iz Presike razstavila tudi 200 l šipona in 130 l muškata in sta kljub tej majhni množini prodala ta vina po dobri ceni. Ta primer naj služi v spodbudo našim vinogradnikom in onim, ki pravijo, da jim ni vredno sortirati če tudi imajo po 5—600 l ene vrste. Vsa naša slovenska vina se bodo obdržala na površju samo vsled dobre kvalitete in sortimentov. Kdor to zanemarija, je izgubljen. Z veseljem moramo tudi priznati, da se z šmarnico ali s šmarnico pomešanim vinom ni nikdo srečal na tem sejmju. Na I. sejmju je bilo drugače: pod roko se je prodalo 4 vagonne šmarnice.

Zanimivo je tudi bilo, da so stari kupci izpraševali po onih vinogradnikih, od katerih so na prejšnjih sejmjih kupili vino. To kaže, da so bili z vinom zadovoljni in da se interesirajo za vinogradnike, ki so jim dobro postregli. In tako prihajamo zopet v boljše čase medsebojnega zaupanja na podlagi poštenosti.

Posamezni vinski sejmi naše domovine pa se bodo morali nekoč združiti v celotno sliko, da zločno pokažemo tu- in inozemstvu napredek našega vinogradništva in vinske trgovine po preobratu.

ČE SEM ZAMUDIL ROK ZA NAPOVED DOHODNINE.

Marsikdo, ki se mu iz raznih vzrokov primeri, da zamudi predpisani rok za vložitev dohodninske napovedi, si ne ve pomagati in pusti v nemar vse skupaj, čeprav se mu vidi dobro in potrebno, da bi vložil napoved, ker mu njegove gospodarske razmere nujno kažejo, da bi bilo prav, obvestiti davčno oblast o svojih prilikah in neprilikah. In zlasti v slučajih, da ima davčni zavezavec dolgove in je plačal pasivne obresti, ali da je les prodal, da ima po pogodbi dajati velik prevžitek itd. Vse to oblastvu ni znano, rok za vložitev pa je zamujen. Kaj sedaj?

Prva priložnost je milostna prošnja za spregled zamujenega roka. Vložiti jo je ob enem z napovedjo, kolkovati s kolkom za 5 Din in v njej navesti vzroke zamule. Seveda so opravičljivi le tehtni vzroki, kot n. pr.: bo'ezem skrajno slaba vremenska neprilika, nenadna službena ali kupčijska odpovedanja, odsotnost vsled nepremagljivih ovir in temu podobno. Milostno prošnjo rešuje delegacija ministrstva financ v Ljubljani, predložiti pa jo je obenem z napovedjo davčnemu okrajnemu oblastvu.

So pa še seveda slučajji, da kdo pozabi na rok, ali pa prezre termin, morda tudi vsled nepazljivosti ali nepoučenosti. To in podobno niso tehtni vzroki, ki bi bili predmet

milostne prošnje. Tudi v tem slučaju naj stranka ne opusti napovedi, če meni, da je njej potrebna. Naj jo kar vložijo pri oblastvi, četudi je rok že potekel. Kajti zakonska določila pravijo, da oblastva v slučaju, da stranka napovedi ni vložila, ali jo je vložila prepozno, morejo, smejo, ne pa morajo odmeriti davek po lastnih poizvedbah. Če tedaj povem v napovedi važne podatke, ki imajo vpliv na višino dohodka in davka, bodo oblastva, četudi je napoved prekasna, vpoštevala te podatke v napovedi in se ozirala nanje pri odmeri davka in pri presoji višine dohodkov. In če bi oblastva s cenilno komisijo vred morda prezrla tako napoved, ki obsega za odmero davka važne podatke, boste v pritožbi za odmero davka opozorili na njo prizivno komisijo, ki bo to, če bo z dokazi podprto, popravila. Sicer pa oblastva sama toliko uvidelna, da vsako zakonito dovoljeno in pametno, z dokazi podprto utemeljevanje dopuste in upoštevajo pri odmeri davka.

Tedaj ne pri zamujenem roku puške v koruzo! Ako je vovj gospodarski položaj slab ter te davki res pretirano davijo in morijo, se vedno vprašaj, koliko po tvoji krivdi, ker se nisi dovolj pobrigal. Zato ne zamudi nobene prilike, ki lahko vpliva na višino in odmero tvojih davkov. Taka važna prilika je dohodninska napoved. Zato glej, da jo predložiš oblastvi, da spozna tvoje razmere. Če pa si rok zamudil, poskusi to popraviti in če imaš utemeljene vzroke, se ti bo na zgoraj opisani način gotovo posrečilo. Zapomni si pa, da ti po milostni prošnji spregledani zamujeni rok daje pravico, da davčno oblastvo tvojo napoved upošteva, brez ugodno rešene milostne prošnje ti pa prepozno vložena napoved daje možnost, da se oblastvo kljub zakasnosti ozira na njo.

Skupni občni zbor Pokrajinske zveze vinogradnikov za Slovenijo in Vinarskega in sadjarskega odseka Kmetijske družbe za Slovenijo v Mariboru se vrši dne 5. marca 1927 ob pol 11. uri na Srednji vinarski in sadjarski šoli v Mariboru. Za polovično vožnjo za udeležence je zaprosil odbor prometno ministrstvo ter bo ugodno rešitev pravčasno objavil v dnevnem časopisu. Odbor odseka pripravljata letak z barvano sliko o grozdnem sakuču ali kiseljaku, ta o njega pokončevanju. Če bo dotiskan do občnega zbora, se bo razdeljeval članom odseka in zveze brezplačno. Ker so na dnevnem redu važne spremembe, je v interesu enotne vinogradniške organizacije, da bude udeležba čim večja. Pred občnim zborom je kratka odborova seja odseka glede podpor. Glasom § 7 pravil Vinarskega in sadjarskega odseka so člani občnega zbora: po en zastopnik vsake vinarske, kletarske ali sadjarske zadrage, oziroma vinarskega, kletarskega in sadjarskega društva ter zastopniki podružnic Kmetijske družbe za Slovenijo iz mariborske oblasti. Zadrage, društva in podružnice do 200 članov pošljejo po enega zastopnika; za vsakih nadaljnjih 100 članov pa še po enega. Zastopniki morajo biti lastniki vinogradov ali sadonosnikov, ali pa vinarski in sadjarski strokovnjaki.

Metljavost goveje živine. V krajih, ki so letošnje leto mnogo trpeli vsled poplav, se to zimo silno pojavlja metljavost, posebno pri govedih. Živinče postaje slabo ješče, dlaka mu je kuštrava in se ne sveti, koža se mu drži na rebrih. Žival propada, hudo omršavi in postane tako slabotna, da jo je največkrat treba pobiti. Ljudje si ne vejo pomagati, ker so mnogo premalo poučeni o bistvu te bolezni. Največkrat mislijo, da bi se bolezen da'la omiliti z večjim dodatkom soli k letošnji izprani in slabi krmii, a o kakem zdravljenju ne vedo prav ničesar. Ker je najprvo treba poznati bistvo bolezni in njene vzroke, opozarjamo čitatelje, da je v »Kmetovalcu« od dne 15. novembra 1926 izšel iz peresa živinozdravnika Stanko Arkota članek: »Metljavost živine«, ki je pisan prav razumljivo in poljudno. Priporočamo, da ga pazljivo preberejo vsi oni, ki so letos vsled obolevnosti živine prizadeti. Kot sredstvo proti metljavosti priporoča g. Arko »Distol«, ki ga izdeluje domača fabrika farmacevtskih proizvodov »Kastel« v Karlovcu (Hrvaško). Sredstvo je zanesljivo in učinkovito, ako se pravilno, t. j. v predpisani količini daje, kar se ravna po živi teži živinčeta. Je pa precej drago. Razven tega prodaja Kmetijska družba sredstvo »Elcema« in sicer 1 kg po 30 Din. Bolna odrasla živina naj bi dnevno dobila 10 gramov tega zdravila. Želeli bi, da bi nam kakšen izmed gg. živinozdravnikov poročal o uspehih pri zdravljenju te nevarne bolezni.

Apaka kotlina. Čez mesec dni že razsaja in mori pri nas žirinska kuga. V malih vaseh je bilo zadnjih 14 dni zaklanih 20 do 30 komadov govede, pa kuga še mori vedno dalje. S strahom se vprašujemo, kaj bo, če ne bo nobene pomoči, nobenega uspešnega »zdravila? Kaj bo spomladi in poleti, s čim se bo gnojilo in obdelovalo zemljo? V sosedni nemški Avstriji imajo okrajne živinozdravnike, katere plača v slučaju nezdravljenja država. Kaj pa pri nas? Plačujemo živinozdravnika in zdravila ter moramo živinče zaklati, če nečemu pustiti dela konjaču. Ker se nas davčni urad tako dobro spominja s svojimi položnicami, prosimo naše gg. poslance, da se spomnijo tudi nas, težko prizadetih in nam izprosijo pomoči.

Sejem v Ločah. Dne 23. februarja, dan pred sv. Matijem, se vrši v Ločah veliki živinski in kramarski sejem. Ker je upati, da pridejo razni kupci, zatorej priženite veliko živine.

Sajenje hmelja v Slovenskih goricah. Zanimanje za sajenje hmelja v Slovenskih goricah je veliko, ravno tako velika pa je tudi skrb za hmeljske sadike. Ker se je posrečilo zasigurati tudi večje število sadik, se vabijo vsi, ki se sato zanimajo in ki nameravajo poskusiti s hmeljem že letošnje leto, da pridejo prihodnjo nedeljo dne 20. t. m., k Sv. Lenartu v Slov. gor. na razgovor, ki se bo vršil v prostorih gostilne Aubl.

NEKAJ VAŽNEGA ZA SADJARJE.

Sadjarstvo je kmetijska panoga, ki donša najlepše dohodke, ako jo gojimo z zanimanjem in pravim umevanjem dandanašnjih gospodarskih razmer. Pri vseh prilikah in vedno iznova povdarjamo, da je uspeh v sadjarstvu zavisen prav posebno od pravilne izbire sadnih sort, ki jih nameravamo saditi in gojiti. Zato so izkušeni strokovnjaki sestavili sadni izbor kot važen pripomoček pri izbiri sort. Po tem izboru naj bi se ravnali vsi sadjarji. Kdor pa hoče res s pravim pridom uporabljati ta izbor, mora sorte, ki so sprejete vanj, tudi poznati, sicer tava v temi in ne bode

nikdar niti približno dosegel zaželjenega uspeha. Marsikje so sicer te sorte opisane, toda to še ne zadostuje za zanesljivo spoznavanje. Pri vsakem opisu bi morali imeti tudi v naravnih barvah naslikano podobo dotičnega ploda. Zato se je Sadjarsko in vrtnarsko društvo odločilo, da izda posebno knjigo z naslovom: »Sadni izbor za Slovenijo v sliki in besedi.« Knjiga bi obsegala 24 sort jabolk in 16 sort hrušek, torej 40 sort v krasnih barvanih slikah plodov in s popolnim opisom vsake posamezne sorte.

Za izdajo take knjige je potreba pa mnogo denarja, ki ga pa društvo nima. Edini način, da pridemo do tako potrebne knjige, bi bil ta, da društvo zbira naročnike, ki se obvežejo, da bodo knjigo kupili in tudi vnaprej plačali. Takih naročnikov je treba najmanj 2030. Do sedaj se jih je oglasilo blizu 500. Manjka jih torej še precej, da bi mogli začeti z izdelavo slik in s tiskom. Za predplačnike bi ta knjiga veljala samo 65 Din. Pozneje bi bila v knjigoizdavi najmanj 85 Din. Ako se priklasi do konca februarja omejeno število naročnikov, bi knjiga izšla najkasneje do jeseni t. l.

Med tolikimi tisoči zavednih bralcev »Slov. Gospodarja« je gotovo tudi mnogo zavednih in ukaželjnih sadjarjev, ki bi tako knjigo nujno potrebovali. Vabimo torej vse, ki se zanimajo za to delo, zlasti še izobraževalna društva in knjižnice ter vse prijatelje umnega sadjarstva, da se čimprej in v čim večjem številu priklasijo za odjemalce.

Za sedaj zadostuje dopisnica z izrecno izjavo, da podpisane naroča knjigo »Sadni izbor za Slovenijo v sliki in besedi« in se zavezuje plačati 65 Din, ko bo prejel položnico. Dopisnica naj se naslovi na: Sadjarsko in vrtnarsko društvo v Ljubljani, Resljeva cesta 24 II.

Pisma iz domačih krajev.

D. M. v Brezja. Dne 9. februarja smo spremlili na zadnji poti vrlga moza Anoreja Uhl iz Loigoš. Bil je poštenjak, zvest naročnik »Slov. Gospodarja«, rad je nastopil za dobro stvar. Dasi že bolehen, je šel 23. jan. na volišče ter izvršil svojo državljansko narodno in stanovsko dolžnost. Naj v miru počiva od trudov življenja!

Vurberg. Naš liberalni župan, bivši kandidat Samostojne demokratske stranke, je zadnje dneve pred volitvami pošiljal plakate in zaprla pisma našim somišljenikom ter se tako ogreval za centralnem Leograda. Na teh plakatih smo čitali, da so kandidati demokratov za zboljšanje kmetijstva, za popravo cest, regulacijo Drave in Lesnice itd. Lemokrati so pa res čudni ljudje, ki hočejo vse te naprave izvršiti z volilnimi krogljicami. Mi smo se pa tem plakatom pošteno smejali ker smo znali, da so bili demokrati dolgo na vladi, pa se Drava pod Vurbergom nič ni regulirala, kljub temu, da smo potom naših poslancev večkrat javno zahtevali. Vemo tudi, da se bori marsikateri posestnik za svoj obstoj in to po krivdi tistih, ki so dosedaj vodili državo. Na teh plakatih se je tudi blestelo ime našega župana g. Freložnika. Čudili smo se, kako je naš župan sedaj namerak za regulacijo Drave, ko se vendar po občini javno govori, da je na hidrotehnični urad v Mariboru poročal, in to brez vednosti obč. odbora, da Drava ne dela nobene škode, da ni potrebna regulacija in to ravno v tistem času, ko je že voda ogrožala naša najrodovitnejša polja ter tudi več hišnih poslopj. Ko ga je enkrat en posestnik Š. prošil, naj vendar kaj stori glede Drave, se je odrezal, naj to tisti storijo, kateri imajo škodo, saj meni še Drava nič ne trga. In če pogledamo naše občinske ceste, tudi lahko našemu županu častitamo, ker kaj takega se ne najde hitro kje v kaki občini, da bi občani rabili na občinski cesti lestvico, kakor jo pri nas v Bačkovcih. Če so vsi kandidati demokratske stranke tako napredni, bi to bilo res fino gospodarstvo v mariborski oblasti. Hvala Bogu so naši volilci pokazali, da želijo res delavne moče za svoje zastopnike, demokratom pa so dali zaslužen pokoj. Naše poslance pa ponovno prosimo, naj se sedaj, že ob 12. uri nekaj stori za regulacijo Drave pod Vurbergom.

Marija Snežna. I. etek zvečer, 4. februarja, je umrla v Svičanah soproga dolgoletnega cerkvenega ključarja in župana na Sladki g. Marijana Zöhreja. Pred pogrebom je sopal sneg tako silno, kakor da bi hotel zabraniti, da zanesejo od doma tako ugledno gospodinj. Vendar pa je prišlo toliko ljudi, ki so pokojno spremlili k božji službi in na pokopališče, da je Nova cerkev komaj kdaj videla tako velikanski sprevod. N. p. v m.

Sv. Lenart v Slov. goricah. Tukaj je nepričakovano umrl Al. Kokolj. Prepeljali so ga k Sv. Petru, kjer se je vršil pogreb v nedeljo, 13. februarja. N. v. m. p.

Gor. Radgona. V nedeljo, dne 6. t. m. je vprizoril dramatični odsek tukajšnjega katoliškega Prosvetnega društva Morrejevo petdejansko šaloigro »Številke gospe Rožmarinke«. Igra je zelo priporočljiva. Z resnobo je primerno spremljana šala, tako, da se občinstvo nikakor ne naveliča sleditvi razvoju dejanja. Naši igralci so vloge rešili v splošno zadovoljnost. Uspeh bi bil še dosti boljši, da se nekateri niso preveč zanašali na svoj spomin. Tudi obisk je bil z ozirom na predvečerno maškerao in dvojno istopoldansko veselico v trgu, zelo dober. — Za pustno nedeljo pripravljamo Molierovo tridejansko komedijo »Skapinove zvijače«. Vse, ki se hoče prav pošteno od srca nasmejati, vabimo, naj pridejo na pustno nedeljo v posojilnično dvorano. Zagotavljamo, da nikomur ne bo žal za tistih par dinarjev, ki jih plača za pošteno zabavo. — Na pustno nedeljo po osmi sv. maši pa se vrši v posojilničnih prostorih občni zbor katoliškega Prosvetnega društva. Vsi, ki se zanimate za naše prosvetno delo, prav prisrčno vabljamo! — V nedeljo, 20. t. m. po večernih prireditih v dvorani tukajšnja Dekliška zveza akademijo v proslavo 1100 letnice rojstva sv. Cirila. Fricakujemo obilnega obiska. — Oklicanih je bilo v predpustnem času 22 parov. V ponedeljek, 21. t. m. bosta poročena med drugimi dva brata Merčnik iz Ivanjševca, ki jemljeta sestri Kaučič iz Stanešine. Vsem novoporočencem želimo obilo sreče!

Hajdina. Gasilno društvo bo priredilo v nedeljo, 20. t. m. popoldne ob pol 3. uri v prostorih Društvenega doma dve igri: »Stari in mladi« ter »Trije tički«. Resnični in zabavni prizori. — Cisti dobiček je za nabavo nove obleke. Vsi prisrčno vabljamo!

Sv. Anton v Slov. goricah. Kakor blisk se je razneslo, da smo Antonjevcani pričeli z zbiralnno akcijo za Društveni dom. Antonjevcani, ki že od nekdanj slovom kot gostoljubni in radodarni ljudje, z veseljem to pozdravljamo ter bodedo vsak po svojih močeh prispevali potrebno gradivo, ker vemo, da se bo z postavitvijo doma pričelo pravo in bistveno delo na polju prosvete. Zalibog le, da je v krogih, od katerih bi ne pričakovali, nesoglasje, vendar smo prepričani, da se bo sčasoma poleglo ter bodedo enkrat v medsebojni slogi uživali koristli Društvenega doma. — V ponedeljek, dne 7. t. m. se je poročil dober prosvetni delavec; bivši načelnik orlovskega odseka, odbornik bralnega društva in priden Marijin družbenik s pridno družbenico Antonijo Fras. Mlademu paru iskreno častitamo!

Sv. Bolfenk v Slov. goricah. Pregovor pravi: Obleka oblikuje človeka. Mogoče, da se je pregovor uresničil letos tudi pri nas. Lani smo z združenimi močmi prenovili in olepšali župnijsko cerkev in glej čudo, naše neveste so pridobile takoj na veljavni

in ugledu. Iz vseh okoliških župnij so prišli letos ženini po naše gospodične in so si iz njihovih vrst izbrali družice življenja; eno so v avtomobilu odpeljali k Sv. Barbari, drugo smo dali v Gočovo, tretjo bomo posodili Urbančanom. Zelimo jim v novi domovini polnost zakonske ljubezni in miru v novi družini in obilnost stalne sreče in blagoslova v novem gospodinjstvu! Na veselji svatbi Franca Petrič in Mimike Čeh v Sovkaju so se blagi gostje spomnili tudi revnih dijakov in so z nje darovali 50 Din. Bog živil!

Kapelja pri Radeneh. V ponedeljek, dne 6. februarja t. l. se je tukaj poročila vrla mladenka družbenka Jožefa Bratkovič z gledanim mladeničem Josipom Znidarič od Sv. Jurja ob Ščavnici. Poročil ju je nevestin stric č. g. Franc Bratkovič, župnik negovski. Na veselji gostiji so se gostje spomnili tudi revnih, lačnih dijakov in za nje zložili 186 Din. Bog povrni vsem darovalcem. Mladima poročencema pa želimo obilo sreče in zadovoljnosti v novem stanu. — Razven veselih imamo tudi žalostne pripetljaje. V četrtek, dne 10. t. m. se je ponesrečil dober, blag mož Alojzij Poš. Padel je 12 metrov visoko z drevesa, katerega je oklestoval in si pri tem polomil noge in pretresel hrbtenico. Upamo pa, da bo zopet okreval, kar mu ljubi Bog kmalu daj! — Dne 20. februarja pa bomo poskrbeli malo predpustne zabave. Popoldne ob 5. uri priredi namreč v Radeneh v restavraciji pri g. Maršiku naše Bralno društvo dve šaloigri: »Skapinove zvijače« in »Mistasti muzikant«. Vsi, ki se hoče za predpust pošteno razvedriti in malo nasmejati, prijazno povabljeni. — V nov, drugi stan, sreče iska se je pri nas v tem predpustnem času napotilo deset parov. Trije ptički pa so si poiskali svoje tovarišice v drugih župnijah. Bog daj, da bi bili vsi srečni in zadovoljni!

Velika Nedelja. V četrtek, dne 10. februarja je bila tukaj pokopana Terezija Kuharič, soproga uglednega posestnika, mnogoletnega, odklovanega župana Sardinjskega, gospoda Florjana Kuharič. Veličastnega pogreba, kojega je vodil ml. gospod Fr. Moravec, stolni župnik in kanonik v Mariboru v spremstvu treh gg. duhovnikov, se je udeležila velika množica ljudstva.

Sv. Tomaž pri Ormožu. Kakor drugod, tako v zadnjih tednih ljudje tudi pri nas mnogo bolehalo; a smrtna kosa, hvala Bogu, se precej prizanaša, in ne zahteva ravno preveč žrtve. — V zelo opasnem stanu se nahaja poleg drugih bolnikov tudi novorojena organizacija SLS. Teško, če ne bo po njej. Muči jo strašen glavobol. Uboga revica! Komaj da je zagledala luč sveta, bilo je to dne 13. januarja, pa se ji že trga nit življenja. Pravijo, da številka 13 pomeni nesrečo; bo menda res tako. Sicer so pa za samostojne, demokrate vse številke enako nesrečne. Če bo revica res izdihnila, jo bomo pokopali kar doli spodaj v Koracičah, ker zanjo v »purgu« ni prostora. Tomaževsko pokopališče bi bilo za njene nežne kosti preveč mokro; saj gre o nas po svetu glas, da mi ne pokapljamo, ampak potapljamo. Na sedmino, ki bo morda ravno za pust, bomo pa povabili tudi gospoda Petovarja, očeta in ustanovitelja SDS organizacije v Koracičah pri Sv. Tomažu. Vse te različne bolezni in bridkosti pa naših ljudi nič ne ovirajo, da se ne bi v letošnjem predpustnem času pridno ženili. Zdi se, kakor da bi bilo solnce zakonske ljubezni letos našo župnijo z nekim posebnim ognjem razgrelo. Ženi se vseprek staro in mlado, kar je kolikčak sposobno za zakonski jarem. Letos imamo že nad 20 parov novoporočencev. Bog daj skoraj pust, da se nam vse ne poženi; sicer bomo imeli kmalu tudi pri nas stanovanjsko krizo; kar pa je še več, je tudi to, da se nam je bati, da nam ne bi zmanjkalo lesa za zakonske jarne. Naj pa dobri Bog podeli vsem našim novoporočencem obilo zakonske sreče in pa blagoslova ter prav dobro vago zakonske potrebljivosti.

Sv. Tomaž pri Ormožu. Veličasten izid volitev v oblastne skupščine, tako vesel in srečen konec zadnje vladne krize in vsi tako važni dogodki, ki so se v našem javnem življenju odigrali v zadnjih tednih, so spravili naše ljudstvo v čisto novo, veselo in upapolno razpoloženje. Vse, kar je pri nas pametnega čuti, da so se razmere po zadnjih volitvah tako zasukale, da gremo lepši in srečnejši bodočnosti nasproti. Pametni in modri kmetijski možje govore: če zdaj ne bo boljše, potem sploh nikdar boljše ne bo. Posebno veselo znamenje je pa to, da se naš ljudje hujskarjiam »Jutra« in »Domovine«, ki zahtevajo, da mora sedanja vlada iz popolnoma zavoženega gospodarstva kar čez noč napraviti nebesa, naravnost smeji in norčuje. Zdrav kmetijski razum pač danes bolj trezno misli in prevdarja, kakor gospoda okoli »Jutra« in »Domovine«. Sploh se opaža po deželi, da so se ljudje začeli z veliko vnemo zanimati za državno življenje in politične dogodke. Tistih, katerim je vseeno, kdo vodi državo, je v naši župniji vedno bolj malo. Naj bo odslej naprej naše geslo: ob vsakih volitvah vsi na volišče. Na volišču se v resnici odloča naša in naše domovine skupna sreča. Proč z brezbriznostjo in malomarnostjo v skrbi za javno življenje! Veličastna pravica: da smem voliti in tako s svojim glasom sebi in svojemu narodu pomagati, mi naj bo vedno tudi sladka dolžnost. Sladko je za domovino delati! Nečastno pa je, domovini ne hoteti pomagati.

Polenshak pri Ptuj. V zadnji številki »Slov. Gospodarja« je med raznimi novicami pod zaglavjem: »Izpoved zločinca«, na strani 3 zapisano, da je vinarč Polak iz Lahonec pri Polenshaku. Ker bi cenj. čitatelji »Slov. Gospodarja« širom Slovenije dobili o Polenshaku slab vtis, bode povedano, da so Lahonci več kot dve uri od nas oddaljeni in da Lahonci niso nikoli in ne bodo nikdar pri Polenshaku — ampak so v fari Sv. Tomaž pri Ormožu — proti Lutomeru. Polenshak, hvala Bogu, dosedaj še ne poseduje tako težkih zločinov. Toliko resnici na ljubo. Tudi naš dopisnik se je zmotil v četrti številki letošnjega »Slov. Gospodarja« ko je poročal o starem pregovoru: Prav dolgo do pusta — a malo porok. V resnici jih je dosti. A o tem bomo poročali drugič več.

Sv. Urban pri Ptuj. Dne 7. t. m. je bil tukaj poročen naš vrl mladenič Anton Kokol, kmečki sin iz Grajene s pridno mladenko Miciko Malekovo iz Placarja. Na veselji svatovski zabavi na ženinovem domu se je po nagovoru Franca Domiter ml. nabralo za Dijaško kuhinjo v Mariboru 80 Din. Novemu paru pa želimo obilo blagoslova iz nebes — na mnogo let!

Sv. Urban nad Ptujem. Dne 7. februarja smo spremlili k zadnjemu počitku Ignaca Markež, posestnika in krojača iz občine Janežovci. Rajni je bil rojen leta 1880., bil je izvrsten krojač in tudi priden poljski delavec. Bil je pristaša SLS in čeravno bolehen, je še storil svojo dolžnost pri zadnjih volitvah. Bil je naročnik »Slovenskega Gospodarja«. Rajni zapuščena žena in štiri majhne nepreskrbljene otroke. Naj v miru počiva!

Sv. Križ pri Lutomeru. Zdi se, kakor da se je naselila smrt v naši župniji v vasi Grabe. Ravno po treh tednih, kar je umrl 42 letni Matija Simonič, si je vzela smrt s pomočjo pljučnice njegovega ujca, 65 letnega, uglednega posestnika Franca Zalar, očeta gospoda kaplana Zalar. V nedeljo pred Svečnico se je zatrljeval svojim znancom na poti k sv. maši: »Jaz sem pa zdrav, kakor jedro, toda že isti večer ga je vrgla mrzlica, katere se je stopnjevala v pljučnico. Bil je previden s sv. zašramenti in v soboto po Svečnici je zvečer v rokah svojega sina duhovnika izdihal svojo dušo. Kako je bil spoštovan in obče priljubljen, kaže to, da so prišle molit in ga kropit množestevilne množice sorodnikov in znancev od blizu in daleč. Udeležba pri pogrebu je pa bila tako velika, kakor le redkokdaj. Rajni je bil varčen gospodar in še skrbnejši oče in le tako je zmogel sredstva za solanje treh izmed šestere otrok. Domači gospod dekan je povdaril trdno vero rajnega in njegove zasluge za cerkev, ker je žrtvoval Bogu in njegovi službi dva svoja sinova, katerih eden je že duhovnik, drugi je pa v noviciatu pri salezijancih na Rodni. Po čudoviti naredbi se je vršil pogreb ravno na dan 29 letnice poroke. Bog daj zapuščeni družini svoje tolažbe, rajnemu očetu pa večni mir in pokoj!